

2. článek 35 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. L 364, 18.12.2000), podle kterého „Každý má právo na přístup k preventivní zdravotní péči a na obdržení lékařské péče [...]. Při vymezování a provádění všech politik a činností Unie je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.“;

vykládaná v souladu s vůdčími zásadami, na kterých spočívá Evropská unie, tak jak jsou připomenuty v preambuli Lisabonské smlouvy,

tomu, aby následující předpisy belgického práva:

loi générale sur les douanes et accises (obecný zákon o clu a spotřebních daních) koordinovaný královskou vyhláškou ze dne 18. července 1977 (Moniteur belge ze dne 21. září 1977) a potvrzený zákonem ze dne 6. července 1978, článek 1 (Moniteur belge ze dne 12. srpna 1978);

loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise (zákon ze dne 10. června 1997 o obecné úpravě, držení, oběhu a kontrolách výrobků podléhajících spotřební dani) (Moniteur belge ze dne 1. srpna 1997);

loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés (zákon ze dne 3. dubna 1997 o daňové úpravě tabákových výrobků) (Moniteur belge ze dne 1. srpna 1997), ve znění zákona ze dne 26. listopadu 2006 (Moniteur belge ze dne 8. prosince 2006);

opravňovaly belgický stát k tomu, aby za základ zdanitelný spotřební daní považoval tabákové výrobky ke kouření, třebaže:

jednak uvedený stát oficiálně uznává, že tyto výrobky závažně poškozují zdraví těch, kteří je užívají, a byly identifikovány jako příčina četných nemocí způsobujících pracovní neschopnost a četných předčasných úmrtí, což by mělo logicky odůvodňovat jejich zákaz;

jednak si uvedený stát sám odporuje, když postupuje tak, že namísto přijetí opatření, která by účinně mohla vést k tomuto zákazu, dává přednost daňovým příjmům před jakýmkoliv skutečně odrazujícím účinkem?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Namur (Belgie) dne 28. května 2010 — Marc Collard v. Belgický stát — SPF Finances

(Věc C-268/10)

(2010/C 221/37)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Namur

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marc Collard

Žalovaný: Belgický stát — SPF Finances

Vedlejší účastník: Belgický stát — SPF Défense

Předběžné otázky

1) Brání následující ustanovení práva Evropské unie:

1. článek 6 Lisabonské smlouvy ze dne 13. prosince 2007, kterou se mění Smlouva o Evropské unii podepsaná v Maastrichtu dne 7. února 1992 a která je platná ode dne 7. prosince 2009, podle kterého: „Unie uznává práva, svobody a zásady obsažené v Listině základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000, ve znění upraveném dne 12. prosince 2007 ve Štrasburku, jež má stejnou právní sílu jako Smlouvy. [...]“;

2. článek 35 Listiny základních práv Evropské unie⁽¹⁾ (Úř. věst. L 364, 18.12.2000), podle kterého „Každý má právo na přístup k preventivní zdravotní péči a na obdržení lékařské péče [...]. Při vymezování a provádění všech politik a činností Unie je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.“;

⁽¹⁾ Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.

vykládaná v souladu s vůdčími zásadami, na kterých spočívá Evropská unie, tak jak jsou připomenuty v preambuli Lisabonské smlouvy,

tomu, aby členský stát, v projednávaném případě Belgie, nadále na svém území nechal pokračovat výrobu, dovoz, propagaci a prodej tabákových výrobků ke kouření, třebaže týž stát oficiálně uznává, že tyto výrobky závažně poškozují zdraví těch, kteří je užívají, a jsou identifikovány jako příčina četných nemocí způsobujících pracovní neschopnost a četných předčasných úmrtí, což by mělo logicky odůvodňovat jejich zákaz?

2) Brání následující ustanovení práva Evropské unie:

1. článek 6 Lisabonské smlouvy ze dne 13. prosince 2007, kterou se mění Smlouva o Evropské unii podepsaná v Maastrichtu dne 7. února 1992 a která je platná ode dne 7. prosince 2000, podle kterého: „Unie uznává práva, svobody a zásady obsažené v Listině základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000, ve znění upraveném dne 12. prosince 2007 ve Štrasburku, jež má stejnou právní sílu jako Smlouvy. [...]“;

2. článek 35 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. L 364, 18.12.2000), podle kterého „Každý má právo na přístup k preventivní zdravotní péči a na obdržení lékařské péče [...]. Při vymezování a provádění všech politik a činností Unie je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.“;

vykládaná v souladu základními vůdčími zásadami, na kterých spočívá Evropská unie, tak jak jsou připomenuty v preambuli Lisabonské smlouvy,

tomu, aby následující předpisy belgického práva:

loi générale sur les douanes et accises (obecný zákon o clu a spotřebních daních) koordinovaný královskou vyhláškou ze dne 18. července 1977 (Moniteur belge ze dne 21. září 1977) a potvrzený zákonem ze dne 6. července 1978, článek 1 (Moniteur belge ze dne 12. srpna 1978);

loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise (zákon ze dne 10. června 1997 o obecné úpravě, držení, oběhu a kontrolách výrobků podléhajících spotřební dani) (Moniteur belge ze dne 1. srpna 1997);

loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés (zákon ze dne 3. dubna 1997 o daňové

úpravě tabákových výrobků) (Moniteur belge ze dne 1. srpna 1997), ve znění zákona ze dne 26. listopadu 2006 (Moniteur belge ze dne 8. prosince 2006);

opravňovaly belgický stát k tomu, aby za základ zdanitelný spotřební daní považoval tabákové výrobky ke kouření, třebaže:

jednak uvedený stát oficiálně uznává, že tyto výrobky závažně poškozují zdraví těch, kteří je užívají, a byly identifikovány jako příčina četných nemocí způsobujících pracovní neschopnost a četných předčasných úmrtí, což by mělo logicky odůvodňovat jejich zákaz;

jednak si uvedený stát sám odporuje, když postupuje tak, že namísto přijetí opatření, která by účinně mohla vést k tomuto zakazu, dává přednost daňovým příjmům před jakýmkoliv skutečně odrazujícím účinkem?

(¹) Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Montreuil (Francie) dne 28. května 2010 — Sociétés Accor Services France v. Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

(Věc C-269/10)

(2010/C 221/38)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Montreuil

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sociétés Accor Services France

Žalovaní: Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard